

UN RECORD A LA CAMPANA DE L'ERMITA

Gavell de basarda al temple profana
deixant el trist rastre d'un buit al portal;
l'ermita xamosa ja no té campana,
de nit l'han robada les urpes del mal.

Quan pujàvem al turó de l'esperança
on la joia ens lliurava dels fatics,
la primera acollida per l'estança
la donava la campana fent repics.

Damunt la façana feliç es gronxava
enmig del cloquer d'arcada petita;
la corda suspesa compàs l'hi donava
ritmant amb els precés de dins de
l'ermita.

Llevant, garbinada, serè, tramuntana,
al frec l'hi deixaven paraules d'adéu;
un vestit molt bonic cobrint la campana
l'hivern l'hi posava amb volves de neu.

Campana coberta de blanques despulles
al cim de l'ermita com perla de gel
corona un mantell teixit per agulles
que filen la xarxa de volves del cel.

La neu regalima al caure la pluja
sembrant la catifa de flors als recers;
primavera de nou; el romeu ja puja
collint farigola als peus dels xiprers.

En la gran diada, la festa culmina,
quan les batallades posaven adorns
en els cants dels Goigs i la Salve Regina
com esclat de glòria per tots els contorns.

Mes un dia luctuós un gest immola
la joia del cloquer de Consolació
on la fúria del saqueig ha deixat sola
l'enlairada espadanya del turó.

Al truc de caiguda renovent el greuge
damunt la campana uns cops de turment
i resta callada, no vol que la Verge
escolti l'angoixa de l'últim moment.

La dolça Mareta presidint la taula
als lladres don prova de l'amor més gran,
i al temple ressona la Santa Paraula,
"Pare perdona'ls, no saben el que fan".

Llorenç Perelló

Llorenç Perelló i Folch, va escriure aquesta poesia en motiu del robatori de la campana de l'ermita de la Mare de Déu de la Consolació del terme de Gratallops, patrona del Priorat. A l'opuscle de la Confraria de Sant Magí de Tarragona de l'any 2006, Daniel Ribas, acaba l'article de denúncia del robatori de la Campana del Santuari de la Brufaganya amb la primera estrofa d'aquest poema.